

אהוד בן עזר : סתיו מתפורר בתוך ההמון

סְתוֹ וּבְנֵי־אָדָם נוֹשְׂרִים בּוֹ זוֹרֵם בְּעוֹרְקָי.
הַתְּפוֹרְרָנוּ מִתּוֹךְ הַרְצוֹן לְלִטְף. יֵשׁ אַנְשִׁים בְּדוּיִים,
כְּמוֹ שֵׁשׁ עֲצִים עָרוּמִים, וְתַפְאֶרֶת שְׁחֵלְפָה,
מִנְגִּינּוֹת שְׂאִינָן טְעִימוֹת יוֹתֵר, וּפְאָר, הַרְבֵּה פְאָר,
לְמַלְכִים שֶׁל אֲנָדוֹת, לְמָה אַתָּה קוֹרֵנֶת עָלַי? —
כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ, מִבְּשֶׁת אוֹתִי, קִיץ שְׁלִי, אָבִיב מִחֲנִיק שְׁלִי,
חֲרָף שְׂאִינָנִי, יְכוּל לְהַמְלִיט אֵלָיו, אֵיפֹה אַתָּה? —
נוֹשְׂרֶת אִתִּי? הֵאֵם קוֹרִים סְמוּיִים עוֹבְרִים בִּינֵינוּ?
אֵל תִּשְׁאַלֵי אוֹתִי, אֲנִי נוֹשֵׂר, אֲנִי נוֹשֵׁל, אֲנִי מִחְלִיף —
עוֹרֵי בְּעוֹר יְבֵשׁ יוֹתֵר, שְׂקוּף יוֹתֵר, נִמְתּוֹת יוֹתֵר,
לֹא מֵתִים בְּבֵת־אֶסֶת בֵּין שְׁנֵי אַנְשִׁים שְׁנֹסְתוּיִם בְּעוֹדֵם בְּסִיִּים, —
רַק קוֹפְאִים מִתּוֹךְ יְבֵשׁ וּמִתּוֹךְ חֵם וּמִתּוֹךְ צִרְף שְׁגָעוֹנֵי —
לְרוּץ וּלְהִיזֵעַ כְּדֵי לְסַחֹט אֶת הַלְחוֹת הַסְּנִימִית
בְּהֶמוֹן הַמִּתְרַחֵב שְׂאִינָנוּ מִבְּחִין בְּחִיּוּכִים, וּבִשְׂתִיכוֹת
וּבְמֵאָבְקִים שְׁנֹמְשָׁכִים עַל שְׁנֵי שָׁנִים רַבּוֹת — חָה חָה חָה, בְּעוֹדְנוּ צוֹחֲקִים,
לְהֶמוֹן הַזֶּה אֵין סְתוֹ, רַק בֵּית־קַבּוּל גְּדוֹל,
כְּשֶׁל דִּינוּאֹר, אוֹכְלִים אוֹתָנוּ, גַּם תְּקוּפְתָנוּ תַּעֲבֵר,
וַיֵּאמְרוּ שְׁהֵינּוּ אָבָק, וַיִּתְעַשְׂשׂוּ כְּדֵי לְהַפְטֵר מִזְכְּרוֹנָנוּ,
אָבָל אֵיךְ, תַּגִּירִי, אֵיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְצַמֵּם וּלְנַשֵּׂר בְּבֵת־אֶסֶת,
אָחַד אֵל תּוֹךְ לְבוֹ הַמֵּת וְהַסְּתוּם, וְהַרְבֵּךְ, —
שֶׁל הַשְּׁנֵי הַמִּתְפוֹרֵר בְּגִמְגוּמוֹ אֵלָיו, בְּחָה, וּבְחָה חָה חָה? —